
Espen Collett

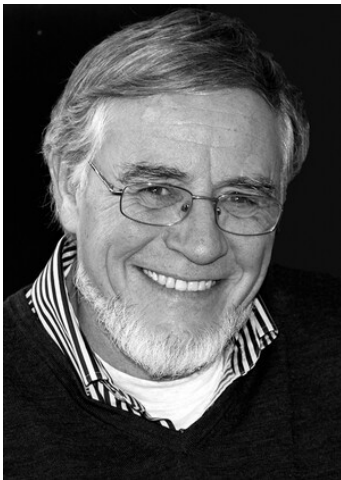
MINNEORD

LEIF ROAR FALKUM

PER FØYN

EINAR JOHNSEN

ELISABETH TJORA

Det var med sorg vi mottok budskapet om at vår gode venn og kollega, Espen Collett, var gått bort 15.4.21, 79 år gammel.

Espen vokste opp i Oslo og studerte medisin i Basel. Han ble cand.med. i 1970 og ville bli psykiater. Han gikk i psykoanalyse hos professor Gaetano Benedetti og i gruppeterapi hos professor Raymond Battegay, begge internasjonalt anerkjente fagpersoner. Psykoterapi ble Espens hovedinteresse. Karrieren begynte i Basel, og Espen snakket engelsk, tysk fransk og italiensk flytende.

I 1979 flyttet han tilbake til Norge med kone og to sønner. Han begynte på dagavdelingen ved Ullevål sykehus, avdeling 6B, en foregangsinstitusjon innen psykoterapeutiske behandlingsprogrammer. Han arbeidet ved flere institusjoner i Oslo-området og startet med friskt mot opp en nyetablert psykiatrisk poliklinikk i Lillestrøm i 1985 med minimale ressurser. Fra 1993 hadde han privat praksis i Lillestrøm.

Espen hadde stor tro på det terapeutiske potensialet i møtet mellom mennesker, og gruppeterapi sto hans hjerte nær. Han var en drivende kraft bak opprettelsen av en gruppeterapiutdanning i Norge. Han deltok i en seminarkomite sammen med Einar Johnsen, Sigmund Karterud, Elisabeth Tjora og Steinar Lorentzen.

Utdanningsprogrammet begynte i 1984, i samarbeid med The Institute of Group Analysis i London. Dette ble etterhvert til Institutt for gruppeanalyse, med fortsatt stor aktivitet. Espen var lenge læreterapeut, veileder og teorilærer, og han huskes som en raus og empatisk lærer.

Han fikk også i stand et samarbeid med professor Howard Kibel i USA som kom til Norge og holdt seminarer om gruppeterapi i psykiatriske institusjoner. «Kibel-kursene» var til stor inspirasjon.

Med språkmektighet og pågangsmot var Espen aktiv i opprettelsen av utdanningsprogrammer i gruppe- og individualterapi i flere land i Øst-Europa på 1990-tallet. Psykoterapi hadde hatt trange kår der, så dette var pionerarbeid. Han veiledet også gruppeterapeuter i Østerrike.

Den største utfordringen tok han da han som pensjonist, 70 år gammel, meldte seg til Leger uten grenser. Han ble stasjonert i Amman i Jordan og behandlet flyktninger med posttraumatisk stressforstyrrelse. Han brukte all sin terapeutiske erfaring, og delte mange sterke historier med oss. Dessverre ble han kreftsyk, og fikk ikke publisert noe om dette viktige arbeidet.

Espen var varm, åpen og entusiastisk. Vi var en gjeng kolleger som møttes regelmessig hos ham. Espen delte villig av sine kunnskaper og erfaringer, stadig like engasjert og lyttende. Vår gamle veiledningsgruppe holdt det gående i 40 år.

Våre tanker går til hans familie, som må føle på et stort tomrom.

Vi lyser fred over Espens minne.

Publisert: 7. juni 2021. Tidsskr Nor Legeforen. DOI: 10.4045/tidsskr.21.0364

Opphavsrett: © Tidsskriftet 2026 Lastet ned fra tidsskriftet.no 15. juli 2026.